

“Unde este Isus?” – Luca 4:21-32
1 februarie anul Domnului 2004
Pastor Michael L. McCoy
Predica tradusa de un membru al
Bisericii Lutherane Our Redeemer din Emmett, Idaho

*“Sculati-va, luminati; caci v-a venit Lumina,
Si Slava DOMNULUI a rasarit asupra voastra.”
(Isaia 60:1)*

Dragi botezati,

Duminica trecuta am auzit prima predica a lui Isus pe care a inregistrat-o Luca si a fost in cetatea lui natala evreiasca a Nazaretului. Cu ocazia aceea Fiul Intrupat al lui Dumnezeu a anuntat ca El este Mesia cel pe care de comun acord l-au promis prorocii. Isus din Nazaret este Hristosul lui Dumnezeu – Unsul trimis ca *“sa propavadiasca Vestea Buna celor saraci, ... sa proclame prizonierilor slobozirea ... sa-i elibereze pe cei oprinati... sa proclame anul de indurare al DOMNULUI.”*

Isus *“a inchis cartea si a dat-o inapoi ingrijitorului si a stat jos; si ochii intregii sinagogi erau atintiti asupra Lui. Si El a inceput sa le spuna, ‘Astazi aceasta Scriptura s-a implinit in auzul vostru.’”* Anuntul este proclamat in aceasta predica a sinagogii din Nazaretul Galileii. Urechile tuturor au auzit Cuvantul. Deci ce se petrece in mintea acestor rude? Ochii tuturor privesc Cuvantul in timp ce El continua sa stea jos si ei raman in Prezenta Sa. Ce asteapta ei?

Nimeni nu poate sti raspunsurile la aceste intrebari, decat bine-nteles numai Dumnezeu, si de fapt Dumnezeu ne spune ce gandeau si puneau la indoiala acei oameni – ce se petrecea in mintea lor si rosteau cu gurile lor. Ascultati va rog cuvintele lui Isus ... si anume, Evanghelia pentru ziua de astazi in timp ce chibzuim la intrebarea ...

... *“Unde este Isus?”*

“Si El a inceput sa le spuna, ‘Astazi aceasta Scriptura s-a implinit in auzul vostru.’ Si toti au vorbit bine despre El, si s-au minunat de cuvintele pline de har care iesisera din gura Lui; si au spus, ‘Nu este acesta fiul lui Iosif?’ Si

El le-a spus, 'Fara indoiala ca o sa-mi spuneti zicala aceasta "Doctore, vindeca-te pe tine insuti; ce am auzit ca ai facut in Capernum, fa si aici in propriul Tau tinut.'" Si El le-a spus, 'Cu adevarat va spun, nici un proroc n-a fost binevenit in propria lui Tara. Dar cu adevarat va spun, erau multe vaduve in Israel pe vremea lui Ilie, cand cerurile au fost inchise trei ani si sase luni, cand a venit o foamete mare peste tot pamantul; si Ilie nu a fost trimis la nici una dintre ele ci numai in Sarepta, in tinutul Sidonului, la o femeie ce era vaduva. Si erau multi leprosi in Israel in timpul prorocului Elisei; si nici unul dintre ei nu a fost curatat, ci numai Naaman Sirianul.' Cand au auzit acestea, toti cei din sinagoga s-au umplut de manie. Si s-au sculat si L-au scos afara din cetate, si L-au dus pe creasta dealului pe care era zidita cetatea, ca sa-L arunce cu capul in jos. Dar trecand prin mijlocul lor El a plecat de acolo.'

Pana aici Cuvantul DOMNULUI Dumnezeu nostru.

Asa a inceput flecareala intre membrii parohiei ce ascultau predica, comentarii care s-ar putea sa fi fost foarte aproape de acestea: "Aa, ia zi, ce cuvinte minunate au fost cele pe care le-a scris prorocul Isaia cu secole in urma si dupa care am tanjit noi ca sa se indeplineasca. Asa cuvinte pline de har ne-au ajuns la urechi. Isus stie fara indoiala cum sa citeasca bine si glasul sau are un anumit aspect autoritar. El a vorbit ca Scriptura s-a implinit in auzul nostru si vorbele sale fac sa sune ca si cum El ar fi spus ca El este Mesia. De fapt, toata afacerea asta ne pune putin in incurcatura caci e ca si cum El ar fi vrut ca noi sa credem ca El este Hristosul. Dar nu este acesta fiul lui Iosif – unul de-al nostru? Ce vrea Isus sa spuna?"

"Nu este acesta fiul lui Iosif?" Intrebarea se rostogoleste atat de usor de pe limbile nesincere. Nu este acesta numai un simplu om? Nu este asta numai apa simpla? Nu este aceasta doar paine? Nu este acesta doar vin? "Nu este acesta fiul lui Iosif?" Nu, acest Isus nu este fiul lui Iosif; El este Fiul lui Dumnezeu. Nu nu este doar apa simpla, ci apa cu Cuvantul lui Dumnezeu. Nu, nu este numai vin, ci si Sangele lui Dumnezeu. Dar cu acest barbat care ne vorbeste aceste cuvinte, in special Cuvantul de Iertare, cum ramane? Cum ramane cu el?

"Ei bine, numai uitati-va la Isus. Nu e El doar o fiinta omeneasca care arata normal ca oricare dintre noi? O, desigur, sunt diverse zvonuri despre activitatile Sale in Capernaum unde se zice ca ar fi spus cuvinte uluitoare si ar fi facut fapte minunate. Dar aici si acum, El a vorbit si eu vreau sa vad ca

va face. Sunt tulburat. O sa astept sa vad ce va face fiul lui Iosif. Stiu ce am auzit; dar la urma urmei, sa vezi inseamna sa crezi.”

Dragi crestini, voi stiti ca sa vezi nu inseamna sa crezi. Inseamna numai sa vezi. Intr-adevar, asa cum declara Sfanta Scriptura: *“umblam prin credinta, nu prin vedere”* (2Cor.5:7). *“Credinta vine prin auzire si auzirea vine prin cuvantul lui Hristos”* (Romani 10:17).

Oamenii au auzit doctrina invatata dar vor sa se faca un miracol in mijlocul lor. Isus a venit sa anunte ca mantuirea promisa era la indemana, dar oamenii asteptau un miracol pentru ca, pentru ei, Cuvantul rostit nu era destul. Isus *“era in lume si lumea a fost facuta prin El, totusi lumea nu L-a cunoscut. El a venit la propria Lui casa, si propriul lui popor nu L-a primit”* (Ioan 1:10-11). Lumea astepta. Propriul Lui popor astepta sa vada ce o sa faca El. O sa faca Isus un miracol in mijlocul lor? Cu asteptari lumesti, toti ochii erau atintiti asupra barbatului cu miracole.

In schimbi, Isus *“le-a spus, ‘Fara indoiala ca o sa-mi spuneti zicala aceasta ‘Doctore, vindeca-te pe tine insuti; ce am auzit ca ai facut in Capernum, fa si aici in propriul Tau tinut.’”* Cata dezamagire este acest Isus pentru cei care cauta o manifestare spectaculara ce iti ia ochii. Dar acesti oameni sunt ca regele Irod *“pentru ca auzise despre El (Isus), si spera sa vada vreo minune facuta de El”* (Luca 23:8). Propriul lui popor din Nazaret astepta sa vada ce o sa faca Isus. Va face vreo minune in mijlocul lor? Ascultati va rog Cuvantul lui Dumnezeu:

“Si El le-a spus, ‘Cu adevarat va spun, nici un proroc n-a fost binevenit in propria lui Tara. Dar cu adevarat va spun, erau multe vaduve in Israel pe vremea lui Ilie, cand cerurile au fost inchise trei ani si sase luni, cand a venit o foamete mare peste tot pamantul; si Ilie nu a fost trimis la nici una dintre ele ci numai in Sarepta, in tinutul Sidonului, la o femeie ce era vaduva. Si erau multi leprosi in Israel in timpul prorocului Elisei; si nici unul dintre ei nu a fost curatat, ci numai Naaman Sirianul.’”

Aceasta este o declaratie aspra a adevarului. Prorocii lui Dumnezeu sunt trimisi la poporul lui Dumnezeu si prorocii sunt respinsi chiar de acei oameni care ar fi trebuit sa-i primeasca si carora le fusese destinata Vestea Buna. Erau timpuri cand nu exista nici un loc neprimejdios pentru Ilie si Elisei ca sa stea in tara promisa si nu aveau unde sa mearga altundeva decat in locurile unde ii indrepta DOMNUL si la popoarele despre care DOMNUL

stia ca ii vor primi. Deci Dumnezeu la trimis pe Ilie afara din Tara Promisa si catre o vaduva din neamuri intr-o cetate straina ce se chema Sarepta. Cuvantul tamaduator al lui Elisei despre Vestea Buna a trecut hotarele in Siria si leprosul murdar pe nume Naaman a fost curatat. O, sa fim siguri, erau destui leprosi si vaduve in Tara Promisa la vremea aceea, dar necredinta clara a oamenilor ticalosi si respingerea Cuvantului profetic au rezultat intr-o consecinta generala ... nici una dintre vaduvele evreice nu a fost ajutata si nici un lepros israelit nu a fost curatat.

Cand au auzit acestea, toti cei din sinagoga s-au umplut de manie. Si s-au sculat si L-au scos afara din cetate, si L-au dus pe creasta dealului pe care era zidita cetatea, ca sa-L arunce cu capul in jos.

Toti cei care, cu o clipa mai devreme, vorbisera *“bine despre El, si s-au minunat de cuvintele pline de har care iesisera din gura Lui”* strigau acum cuvinte de manie la aplicarea Legii care le arata pacatul lor si care il acuza intotdeauna pe Batranul Adam. Uimirea a facut loc indignarii; minunarea a fost inlocuita de furie; si astfel, plini de mania omului *“s-au sculat si L-au scos afara din cetate, si L-au dus pe creasta dealului pe care era zidita cetatea, ca sa-L arunce cu capul in jos.”*

Dar ganditi-va o clipa, cu ce era Isus vinovat si cu ce a gresit? El nici nu a vorbit nici nu i-a invatat vreo doctrina falsa pentru care sa poata ei sa-L scoata din casa Lui, sa-I puna cutii in fata casei si sa-I faca bagajele. Este cu siguranta adevarat ca El nu S-a angajat in nici un pacat clar care l-ar fi descalificat de la a servi ca Pastor al poporului Sau. Nu era nici o neglijare a datoriei si nici o rana fizica sau mintala, boala sau situatie care sa-L impiedice sa faca ceea ce a fost trimis sa faca.

Deci, ce facuse El? Le-a spus adevarul ca ei sa se poata pocai de pacatul lor si sa fie iertati. Dar acei oameni ai acelei parohii n-au vrut sa auda de asa ceva si s-au sculat ca sa-L omoare. Aceasta mica sinagoga a Satanei a devenit o biserica curajoasa care-L va arunca pe Isus mai intai afara din parohie si apoi de pe rapa cetatii. Astfel, s-au ridicat in locul acela si invatatorii imputerniciti ai legii care s-au enervat de predica spusa si demnitarii clericali care au actionat impotriva Cuvantului fara greseala.

Dar oameni dragi, ascultati cu atentie si cu frica cuvenita de Dumnezeu: ceea ce omul pacatos si oamenii rebeli cauta in mod serios, de cele mai multe ori primesc. L-au scos pe Isus afara din cladire si intr-adevar, Isus nu mai este in

cladire. Au scos Cuvintele lui Hristos din Cina si nu mai au Cina Domnului. S-au ridicat si l-au aruncat afara pe pastorul credincios si intr-o clipa, au ajuns sa nu-l mai aiba pe pastorul credincios.

Ei actioneaza in necredinta dupa ce au cerut un miracol. Si ... si ... si deodata, pe neasteptate, capata ce au vrut. Se intampla un miracol. Dar este un miracol de judecata. L-au dorit pe Isus afara si departe de ei. Drept rezultat *“trecand prin mijlocul lor El a plecat de acolo.”* Prezenta Lui printre ei i-a ofensat si astfel, intr-o judecata teribila impotriva necredintei si a mainilor manioase ridicate impotriva lui Dumnezeu, DOMNUL nu mai este Present in locul in care se adunau si nici in mijlocul lor. Cand Isus a trecut prin mijlocul lor si a plecat de acolo, cei din Nazaret nu mai pot spune *“ ‘Emanuil’ adica ‘Dumnezeu cu noi’.*” Unde este Isus? Intr-adevar, Isus, Acela *“care tine cele sapte stele in mana Lui dreapta, Cel care umbla printre cele sapte sfesnice de aur” (Apocalipsa 2:1)* S-a indepartat din mijlocul lor si *“trecand prin mijlocul lor El a plecat de acolo.”* Isus ii paraseste si pleaca de acolo.

Deci voi copii poate va intrebati, unde se duce Isus? Ei bine, este scris ca *“A mers pe calea Sa” (Biblia traducerea King James) – “a calatorit pe drumul Sau”.* A, da, copii, a calatorit un drum lung, intortocheat, greu in care va ajunge intr-un sfarsit in Ierusalim, caci asa cum a spus Isus, *“trebuie sa merg pe calea Mea astazi si maine si in ziua care vine; caci nu se poate ca un proroc sa piara afara din Ierusalim” (Luca 13:33).* Acolo in Ierusalim, nu in Nazaret, isi va ridica multimea vocea in suparare si manie *“cerand cu strigate puternice ca El sa fie rastignit” (Luca 23:23).* Isus va ingadui sa se intample asta de aceasta data. Gloata omeneasca il duce pe Isus afara din cetate, nu pe dealul Nazaretului ca sa-l arunce de pe culme, ci mai degraba, catre pamantul blestemat al Golgotei ca sa-L rastigneasca si sa-L omoare pe *“Autorul vietii” (Faptele Apostolilor 3:15).*

Asa S-a oferit Isus Hristosul – Fiul lui Dumnezeu si Fiul Mariei – pe Sine Insusi ca Jertfa de rascumparare *“pentru pacatele intregii lumi” (1 Ioan 2:2).* Isus a platit pretul pentru fiecare pacat al fiecaruia ...

pentru voi copii si parintii vostri
pentru evrei si neamuri
pentru romani si australieni
pentru sclavi si stapani
pentru demnitari sinodali si misionari

pentru barbat si femeie
pentru pastori si enoriasi
pentru agresori parohiali si farisei
pentru cei de aproape si cei de departe

... si S-a sculat din nou din morti intr-o victorie asupra pacatului vostru, asupra mortii voastre si asupra diavolului. S-a inaltat la cer. DOMNUL a facut toate acestea ca noi sa ne putem cai de pacatele noastre, sa auzim aceasta Vestea Buna a mortii lui Hristos in locul nostru, sa ne incredem in Isus si sa fim in Prezenta DOMNULUI Dumnezeu Atotputernic in paradisul vesnic cand vom fi chemati din aceasta viata pamanteasca a lacrimilor, dar in special aici si acum sa credem, sa proclamam si sa marturisim pe “Emanuil” si sa-L auzim spunand:

“Duhul DOMNULUI este asupra Mea, Pentru ca El M-a uns ca sa propavadiuiesc saracilor Vestea Buna. El M-a trimis ca sa proclam prizonierilor slobozirea si orbilor recapatarea vederii, sa-i eliberez pe cei oprinati, sa proclam anul de indurare al DOMNULUI.

Inca o data prea iubitilor,

“Astazi aceasta Scriptura s-a implinit in auzul vostru.”

In Numele lui Isus. Amin.